

ଲୋକାନ୍ତ ଝାଡ଼ପ୍ରାମ

ପର୍ମ ତୌମିକ

ଶତ ମହଳ ଶିଖି ପଲାଶେ ଯେବା ଆମଣ ଦୁଃଖୀ ଝାଡ଼ଜାହାର ପ୍ରାକୃତିକ ମୌଦ୍ର୍ୟ ସେମନ ମାନୁଷକେ ଆହୁତି କରେ ପାଶଦାଳି ଝାଡ଼ଜାହାର ଲୋକାନ୍ତ-ଶିର ସମାଜ ଭାବେ ମାନୁଷକେ ଆହୁତି କରା। ଏକକଥାର ବଳ ଯାମ ସେ ଝାଡ଼ପ୍ରାମ ଲୋକସଂକୃତିର ଏକ ଫର୍ଣତାଗତି। ଏଥାନକାର ଲୋକନୃତୀ, ଲୋକବାଚା, ପଲାଶବର ଏବଂ ଲୋକସଂକୃତି ଅଭ୍ୟାସୀୟ। ପ୍ରଥମେ ଲୋକନୃତାର କଥାମ ଆମି- ଏକଦା ଆଦିମାନୁଷ ମନର ଭାବ ଅନ୍ତିମିର ମଧ୍ୟ ମିମୋ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତ ଏବଂ ମେଇ ଘେକେଇ ନାଚନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ବଳେ ଆଲୋକେଇ ମନ କରେ। ଏଥାନକାର ବିଭିନ୍ନ ଟେପଜାତିଦର ଭିତର ଡିଗ୍ରେ ଲୋକନୃତୀ ରାଖେବେ। ସେମନ ଲୋଧି ସବରଦେଶ ଚାନ୍ଦନ୍ତୀ, ସୌତମାଳଦେଶ ବାହା, ଲାଙ୍ଘନ୍ଦେ, ଦୀପାର ମାହରକଳ। ମୂର୍ଖଲୋକ ପାତା, ଦତ୍ତ, ମାନୁଷ ଓ ବୈଷଣ୍ଵ କୁର୍ଦ୍ଦମିତିର ଦୈର୍ଘ୍ୟରେ। ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରାଣ ଭାବରେ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁର୍ଭାବ ଉପର୍ଦ୍ଦାନର କରେ ଥାକେବ। ସେମନ ଲୋଧାରୀ ଚାନ୍ଦନ୍ତ ବିଷେ, ପୂଜା ଏମାନ୍ତିକି ଶାକେର ପତଙ୍ଗ କତେ ଥାକେନ ଆବାର ଡୁମାର ବା ଦୀପାର ନାଚ ସୌତମାଳା ଦୂର୍ଗାତ୍ମଦେଵର ଦର୍ଶନର ଦିନ କରେବ। ଭାବ ଏକାନ୍ତିର ଏବଂ ଯାଏ ଯାଏ ବୁଦ୍ଧ ମୂର୍ଖ ମୂର୍ଖର ମୟର କାଳାମ ମୃତ୍ୟୁରେଷିଣି ହୁଏ। ଏହାଢା ପାଇକ ମାଟ୍ଟ ଶିବର ଗରଜରେ ମୟର ଦେଖା ଯାଏ, ମେଇ ମାଟ୍ଟ ହୁଲ ମୂର୍ଖାଶ ବିହିନ୍ ହେ ମୃତ୍ୟୁ। ଲୋକନୃତୀ ଏବଂ ଲୋକବାଚା ଏକ ଅପରେନ୍ ସାଥେ ଅନ୍ତିମ ଭାବେ ଅଭିନ୍ନ। ଭାବୁ ଚିତ୍ତ କୁମୂଳ ପାନ୍ଦରେ ପାଶପାର୍ଶ୍ଵ ରାଖେବେ ସୌତମାଳି ବିଷେର ବାହା ଗାଲ, ଲୋଧାରଦେଶ ଚାନ୍ଦନ୍ତ ଗାଲ, ବାଗାଲଦେଶ ବାଧାନୀତିତ, କରନ ଗାଲ, ମାଜନ ସର୍ଗିତ। ଏହାଢା ରାଧାରେ ନାମ ଲୋକାନ୍ତ ପରାବେର ଗାନ- ସେମନ ଶୀତଳାମତ୍ତଳ, ମନସାମତ୍ତଳ ପାଚାଲିର ଗାନ। ଲୋକଶରୀର ଓ ଲୋକନୃତାର ଜଳ ବା ଏକାତ ପ୍ରୋତ୍ସମୀୟ ଲୋକବାଚା, ଯେ ଲୋକବାଦାଶପ୍ରଳେ ଏଥାରେ ଦେଖା ବାର ଦେଖିଲ ହୁଲ ଧାରା, ମାଜନ, ଚାନ୍ଦନ୍ତ, କେନ୍ଦ୍ରାର, ଚାକତୋଳ, କର୍କକା ବୀଦି, ଏହାଢା ବିଶେ ଏକଧରଦେଶ ବାଧାକୁ ଏବଂ ତୈତି କରେନ ଗର୍ବ ମୋରେର ଶି, ଯିବେ ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷ ମିଳା। ଏବାର ଆମି ଲୋକଶରୀର କଥାର, ଏଥାନକାର ଲୋକଶରୀରା ଶାନୀୟ ଟେପକରନ ଦିନେ ହସିନୀରେ ସୃଷ୍ଟି କରେନ। ପାଥର କେଟେ ଖାଲା, ବୀଟି, ପ୍ରୀଣ, ଭାଲପାତା ମିଳେ ଶାତରାଶ, ଖେଳୁ ପାତା ଲିଲେ ଚାଟାଟି ହୋଗଲା ପାତା ଥେବେ ଆଶମଳ, ବୀଳ ଥେବେ ଖୁଟି, କୁଳ, ଏହାଢା ଶଳ ପାତା ଥେବେ ଶଳା, ବାଟି ଶିର ବାଠମାଲେ ଖୁବି ଜଳପିଯା। ହସିନୀର କଥା ଆସନ୍ତିଇ ମନେ ପାତ୍ର ଯାଏ, ସେ ପାତା କରେବ- ଶାନୀୟ ମାନୁଷ ପୂଜା କରେବ। ଶାନୀୟ ମାନୁଷର ବାନ୍ଦମିକ ଯାଇଥିରେ ପୂଜାଇ ଟେକ୍‌ମର ସେମନ ମରକଣ୍ଠାଟି, ଭାବ ଏକାନ୍ତଶ, ଆହିର ମରକଣ୍ଠାଟି। ଏହି ଅକଳଗୁଣିତେ ଖେଳ ଦେଖା ଯାଏ ମାନୁଷ ମରକଣ୍ଠାକିରେ ଲୋକାନ୍ତ ଶିରେର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମେହିରକମ୍ପି ଲୋକାନ୍ତ ଶିରେର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକଗାନ୍ଦର ଦଳ 'ମହଳ' ଦଶ ବାହର ଥାଏ ଏହି ଲିମେ କାଜ କରେ ଚଲେବେ, କୁମ ପିଦ୍ମାଶୁଦ୍ଧର ଜଳା ବାର୍ତ୍ତମାନେ 'ମହଳ' ଝାଡ଼୍‌ଯାମେ ଭାବରେ ଅନୁର୍ଭାବର ପାଶାଦାଳି ମେଧାନକାର ଲୋକଶରୀରର ମାମାରେ ଆଲାର ଚେତ୍ତା କରେବ। ଉଦ୍ଦୋଗେର ଫଳ ଏକ ଆସାଧରନ ମେଲବଜ୍ର ଘଟି ଏବଂ ସକଳରି ମୂର୍ଖ ଶୋଭା ବାର-

"ମାରାବୁରୀ ତୁରନ୍ତୁକ
ଆଜଇ ହାମାନେ ଜୀବନ ଶୁରୁ....."

ଅନୁଭୂତ ଦାନ

